

عنوان مقاله:

تأثیر افزودن سیلیکای آمورف بر استحاله مارتنزیتی زیرکونیا و بررسی مکانیزم‌های پایدارسازی ساختار تتراگونال زیرکونیا

محل انتشار:

فصلنامه مواد پیشرفته در مهندسی، دوره 39، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

موسی فرهادیان - *Department of Materials Engineering, Isfahan University of Technology*

کیوان رئیسی - *Department of Materials Engineering, Isfahan University of Technology*

محمدعلی گلعدار - *Department of Materials Engineering, Isfahan University of Technology*

خلاصه مقاله:

هدف از این تحقیق بررسی تأثیر افزودن SiO_2 آمورف در تحولات فازی و ریزساختاری ZrO_2 است. نتایج پراش پرتو ایکس (XRD) نشان داد، به دلیل تشابه ساختاری بین زمینه آمورف و ساختار تتراگونال ZrO_2 ، اولین فازی که از زمینه آمورف جوانه می‌زند فاز شبه‌پایدار تتراگونال است. این فاز در نمونه ZrO_2 خالص ناپایدار بوده و در دمای حدود 600 درجه سانتی‌گراد به فاز پایدار مونوکلینیک تبدیل می‌شود. درحالی که با افزودن SiO_2 به ساختار ZrO_2 ، فاز شبه‌پایدار تتراگونال حتی تا دمای حدود 1100 درجه سانتی‌گراد پایدار می‌ماند. محدوده دمایی پایداری ساختار تتراگونال شبه‌پایدار از حدود 150 درجه سانتی‌گراد در ذرات ZrO_2 خالص به حدود 500 درجه سانتی‌گراد در ذرات کامپوزیتی ZrO_2 - SiO_2 با محتوای 10 درصد مولی SiO_2 افزایش پیدا کرد. با افزایش بیشتر محتوای SiO_2 به 30 درصد مولی، محدوده پایداری دمایی ساختار تتراگونال شبه‌پایدار ثابت ماند ولی میانگین اندازه ذرات نسبت به ذرات خالص ZrO_2 ، حدود 1/6 برابر کاهش یافت. پایداری ساختار تتراگونال شبه‌پایدار ZrO_2 به دلیل اثر محدودکنندگی SiO_2 و ایجاد پیوندهای شیمیایی جدید Zr-O-Si در فصل مشترک ذرات است.

کلمات کلیدی:

Amorphous silica, Composite, Zirconia, Stabilizer, Sol-gel, زیرکونیا, سیلیکای آمورف, پایدارساز, سل-ژل.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1155737>

